

១- ឈ្មោះ និង ការចាត់ថ្នាក់នៃប្រភេទឈើ

ឈ្មោះក្នុងស្រុក : នាងនួន

ឈ្មោះវិទ្យាសាស្ត្រ : *Dalbergia oliveri* Gramble ex Prain

អំបូរ : Leguminosae

ចំណាត់ថ្នាក់ជាតិ : ឈើប្រណិត

២- ការរាយព័ន្ធក្នុងធម្មជាតិ និង ទីកន្លែងដុះដាល

តាមឯកសារដែលបោះពុម្ពនៅឆ្នាំ ២០០០ ដោយក្រសួងកសិកម្ម និង អភិវឌ្ឍន៍ជនបទនៃប្រទេសវៀតណាម ឈើនាងនួនមានឈ្មោះវិទ្យាសាស្ត្រ ដែលគេនិយមប្រើប្រាស់សព្វថ្ងៃថា: *Dalbergia oliveri* ហើយវាក៏មាន ឈ្មោះវិទ្យាសាស្ត្រដទៃទៀតដូចជា *Dalbergia bariensis*, *D. mammosa*, *D. dongnaiensis* ។

នាងនួនជាប្រភេទឈើធំ ដែលឃើញមានដុះក្នុងតំបន់អាស៊ីអគ្នេយ៍ ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ថៃ ឡាវ និង វៀតណាមភាគខាងត្បូង។ នាងនួនជា ប្រភេទឈើចូលចិត្តពន្លឺ វាច្រើនដុះតែឯង ឬជាជ្រូងដែលមានពី ៥-១០ ដើម ក្នុងព្រៃស្រោងឬពាក់កណ្តាលស្រោងនៃតំបន់ត្រូពិកដែលមានរយៈកំពស់រហូត ដល់ ១២០ម ធៀបនឹងនិរ្ទិសមុទ្រ ហើយច្រើនដុះលាយជាមួយដើមឈើ គោល (*Albizia chinensis*) កកោះ (*Sindora siamensis*) ក្រព្នូង (*Dalbergia cochinchinensis*) និង ឈើទាលទឹក (*Dipterocarpus alatus*) ។ នាងនួនលូតលាស់ល្អលើដីក្រហម-ត្នោត ដីសំបូរជីជាតិ ឬដីសើម តាមបណ្តោយដងអូរ។ នៅប្រទេសកម្ពុជា ឈើនាងនួនមានដុះដោយធម្មជាតិ នៅក្នុងខេត្តពោធិ៍សាត់ សៀមរាប ព្រះវិហារ កំពង់ធំ ស្ទឹងត្រែង រតនគិរី ក្រចេះ ។ល។ ដោយសារតែតំរូវការប្រើប្រាស់ និង តម្លៃនៅលើទីផ្សារខ្ពស់ ឈើប្រភេទនេះត្រូវបានចាត់ទុកជាប្រភេទដែលកំពុងរងការគំរាមកំហែងខ្លាំង និងត្រូវការការពារជាបន្ទាន់ ហើយបើគ្មានវិធានការជាបន្ទាន់ទេ កូនចៅជំនាន់ ក្រោយនឹងមិនស្គាល់ប្រភេទឈើនាងនួនទៀតឡើយ។ ក្នុងតារាងចាត់ថ្នាក់ ប្រភេទឈើកម្ពុជាដែលកំពុងរងការគំរាមកំហែង ប្រភេទនាងនួននេះស្ថិតក្នុង លេខរៀងលើតេបង្គស់ ហើយនៅក្នុងបញ្ជីប្រភេទឈើដែលកំពុងរងការគំរាម

កំហែងរបស់ IUCN ក៏មានប្រភេទឈើនេះដែរ។ នៅឆ្នាំ២០០១ គំរោងគ្រាប់ ពូជឈើកម្ពុជានៃរដ្ឋបាលព្រៃឈើបានរៀបចំប្រភពគ្រាប់ពូជឈើនាងនួន ក្នុង ព្រៃធម្មជាតិ ដែលមានទីតាំងប្រចាំក្នុងឃុំប៉ាលហាល ស្រុកត្បែងមានជ័យ ខេត្តព្រះវិហារ និងមានចំងាយប្រហែល ១២ គ.ម នាទិសនិរតី ទីរួមខេត្ត។ ចំការពូជនេះមានទំហំ ១២,៥ហ.ត និង មានដើមនាងនួនចំនួន ៧៨ ដើម។

៣- ការប្រើប្រាស់

នៅប្រទេសយើង នាងនួនត្រូវបានចាត់ថ្នាក់ជាប្រភេទឈើប្រណិត ហើយមានតម្លៃយ៉ាងខ្ពស់នៅលើទីផ្សារ។ សាច់ឈើរឹងល្អ មានពណ៌ក្រហម- ក្រម៉ៅ និង មានស្រស់ឆ្លុះឆ្លុះ។ ប្រភេទនេះភាគច្រើនត្រូវបានប្រើប្រាស់ក្នុង ការផលិតគ្រឿងសង្ហារឹម វត្ថុធាតុដើម ។ល។

៤- លក្ខណៈរុក្ខសាស្ត្រ

-ដើម: នាងនួនជាដើមឈើមានទំហំមធ្យម។ ជាទូទៅ ដើមឈើពេញវ័យ មានកំពស់សរុប ១៨-២២ម ក្នុងនោះមានកំពស់ភាគដើមប្រវែងពី ៨-១៥ម ដោយទំរង់ដើមប្រែប្រួលទៅតាមលក្ខណៈនៃទីកន្លែង ហើយទំហំអង្កត់ផ្ចិតប្រ ប្រួលពី ៥០-៩០ ស.ម។ នៅកន្លែងដែលមានដីជ្រៅធ្ងរ និង មានជីជាតិល្អ ដើមនាងនួនមានរាងជាស៊ីឡាំង ហើយត្រង់ស្រឡូនល្អ ចំណែកនៅលើដីខ្សត់ដី ជាតិ និង សំបូរដោយគ្រួស ដើមច្រើនរៀបចំកោងមានស្នាមពក-ផត ជួនកាល បែកជាចំពោលផង។ សំបកនាងនួនមិនប្រេះបែកក្រហែងទេ វាមានពណ៌ ប្រផេះ-ត្នោត និង ជួនកាលមានចំណុចពណ៌សលាយលឿងផងដែរ។

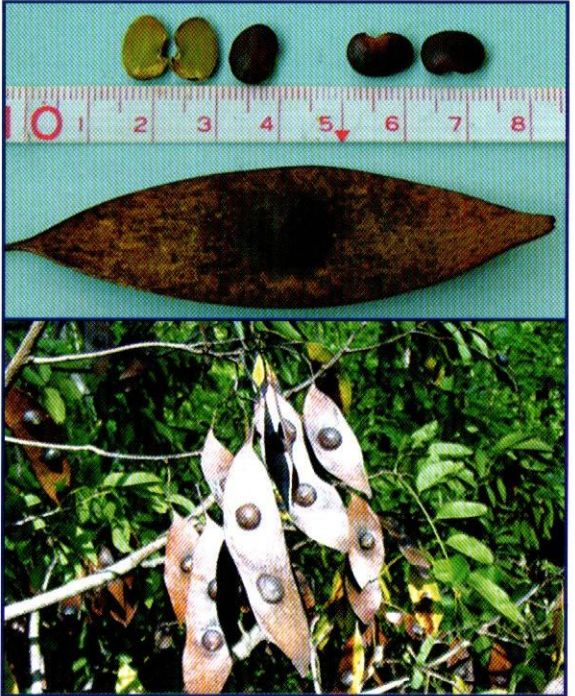
-ស្លឹក: ភាគកំពូលនៃកន្សោមស្លឹកអាចមានកំពស់ ៥-៩ម។ ស្លឹកនាងនួនជា ស្លឹកសមាសស្នាមរាង មានបន្ទះស្លឹកឆ្នាស់គ្នា ជាទូទៅមានចំនួនពី ១៣-១៧ និងកំរើញមានចំនួន ៩-១១ ឬ១៩-២១ ណាស់។ បន្ទះស្លឹកមានបណ្តោយ ១១-១៣ ស.ម។

-ផ្កា: ផ្កាជាចង្កោម មានពណ៌សដុះចេញពីក្បូក (អ័ក្ស) ខាងចុងនៃកូនមែក មានបណ្តោយ ១០-២០ស.ម និងទទឹង ៧-១៥ស.ម ភ្ជាប់ដោយទងមួយវែង ប្រកបដោយរោមវែងៗ។

-ផ្លែ: ផ្លែជាកូរ មានសំបកស្លើងរលោងមានទងវែង ពេលស្ងួតរឹង មានប្រវែង

ជាមធ្យម ៦-១០ស.ម និងទទឹង ១,៥-២,៥ស.ម។ ក្នុងមួយកូរមានគ្រាប់ ចំនួន ១-២ កំរមាន ៣គ្រាប់ណាស់ ហើយជាប្រភេទផ្លែស្ងួត មិនប្រេះឱ្យគ្រាប់ ធ្លាក់ចេញទេ នៅកន្លែងដែលមានគ្រាប់ កូររបស់ផ្លែឡើងបែក។

-គ្រាប់: គ្រាប់នាងនួនជាប្រភេទគ្រាប់ទុកបានយូរ (Orthodox) និងមានរាង សំប៉ែតដូចគ្រាប់ក្រព្នូងតែមានទំហំធំជាង មានពណ៌កាហ្វេ មានបណ្តោយ ១០ ម.ម និងទទឹង ៦ម.ម។ តាមពិតមានពីរប្រភេទពិសោធន៍គំរោងគ្រាប់ពូជឈើ កម្ពុជា ក្នុងមួយគីឡូក្រាមគ្រាប់សុទ្ធមានចំនួនប្រមាណ ៦ ១០០គ្រាប់ ហើយ ពេលបេះភ្លាមគ្រាប់មានសំណើមដំបូង ១៤% ។

៥- រដូវចេញផ្កា ផ្លែ

នៅប្រទេសកម្ពុជានាងនួនចេញផ្កានៅខែ ឧសភា-កក្កដា និងផ្លែទុំនៅ ចន្លោះខែ វិច្ឆិកា-ធ្នូ។

៦- ការបេះប្រមូលគ្រាប់ពូជ

ផ្លែនាងនួនទុំនៅពេលណាដែលសំបកផ្លែប្រែពណ៌ពីខ្មៅទៅជាពណ៌ ត្នោតចាស់។ គេគួរតែបេះប្រមូលផ្លែនាងនួនឱ្យបានរហ័សនៅពេលដែលដឹងថា

ទាទទួល

Dalbergia oliveri Gramble ex Prain

កំដៅថ្ងៃ។ នៅដើមឆ្នាំ ២០០៣ គំរោងគ្រាប់ពូជឈើកម្ពុជាបានបោះប្រមូល គ្រាប់នាងនួនពីប្រភពគ្រាប់ពូជឈើខេត្តព្រះវិហារ យកទៅបណ្តុះនៅក្នុងថ្នាល បណ្តុះកូនឈើបាក់ស្នា ខេត្តកំពង់ធំ ក្នុងគោលបំណងដាំបង្កើតជាប្រភពគ្រាប់ ពូជឈើ (Seedling Seed Orchard) ។

៩- ការដាំកូនឈើ

កូនឈើនាងនួនអាយុចាប់ពីមួយឆ្នាំកន្លះឡើងទៅអាចយកទៅដាំបាន ព្រោះអាយុប៉ុននេះទើបកូនឈើអាចលូតលាស់ប្រវែងជាមួយពពួកស្មៅ ឬ រុក្ខជាតិផ្សេងៗបាន។ គំលាតដែលសមស្របគឺ ៣ x ៣ម ឬ ៤ x ៤ម ។ ការដាំ ឈើត្រូវធ្វើនៅដើមរដូវភ្លៀង ព្រោះជាពេលវេលាដែលសមស្របបំផុតឱ្យកូន ឈើលូតលាស់បានល្អពីដើមទីក្រោយពេលដាំភ្លាម ។

១០- ឯកសារយោង

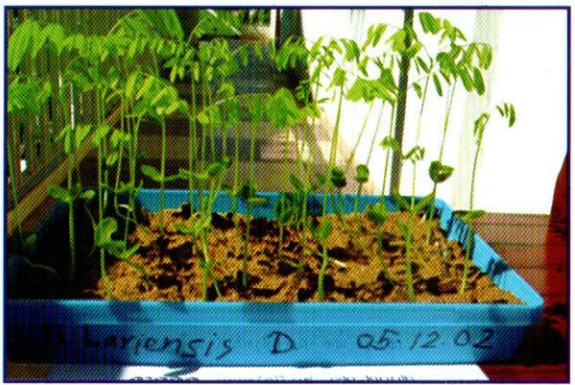
- សូ ធា, ២០០១ : តំបន់ផលិតគ្រាប់ពូជឈើនាងនួននៅក្នុងខេត្តព្រះ វិហារ ។ ទស្សនាវដ្តី ព្រៃឈើ-សត្វព្រៃ លេខ ២៥ បោះពុម្ពដោយនាយក ដ្ឋានរុក្ខា-ប្រមាញ់ ។
- Anonymous, 1996. Vietnam Forest Trees, Page 452, 458, 460. Forest Inventory and Planning Institute. Agriculture Publishing House, Hanoi.
- Anonymous, 2000. The Names of Forest Plants in Vietnam. Ministry of Agriculture and Rural Development. Department of Science Technology and Product Quality. Agriculture Publishing House, Hanoi.
- CTSP, 2002. Distribution of Selected Tree Species for Gene Conservation in Cambodia.

រចនាប្រកាស ១ ឆ្នាំ ២០០៣ ទំព័រ ២ ០០០ ច្បាប់

ទុំ ព្រោះការយឺតយ៉ាវក្នុងការបោះប្រមូលនាំឱ្យពពួកសត្វខ្ទតស៊ីបំផ្លាញគ្រាប់ របស់វា។ ការបោះប្រមូលគ្រាប់អាចធ្វើឡើងដោយក្រាលក្រណាត់កៅស៊ូពី ក្រោមដើម ហើយអង្រួន ឬ កាត់មែកតូចៗទម្លាក់។ បន្ទាប់ពីប្រមូលផ្តុំបាន ត្រូវហាលថ្ងៃចំនួន ៣ថ្ងៃ។ សំបកផ្លែស្ងួតមិនប្រេះជំរុះគ្រាប់ចេញទេ សុទ្ធត្រា តែបុក ឬវាយកំទេចសំបកផ្លែ រួចបក រោយសំអាត ទើបអាចយកគ្រាប់ចេញ បាន។ ដំណើរការបោះប្រមូលសំអាតគ្រាប់គួរតែធ្វើឱ្យបានរហ័សបំផុត ដើម្បី បន្ថយការបំផ្លាញពីពពួកសត្វខ្ទត ។

៧- ការបណ្តុះគ្រាប់ពូជ

ការបណ្តុះសាកល្បងដែលបានធ្វើនៅបន្ទប់ពិសោធន៍របស់គំរោងគ្រាប់ ពូជឈើកម្ពុជា បង្ហាញថាប្រព្រឹត្តិកម្មគ្រាប់ដែលសមស្របជាងគេគឺ ការស្រុះ ទឹកក្តៅ ៤០ អង្សាសេ រួចទុកទឹកនោះឱ្យត្រជាក់ដោយត្រាំមួយយប់ ទើបយក ទៅដាក់បណ្តុះ ហើយភាគរយដំណុះមានដល់ ៦៤% ក្នុងរយៈពេលតែ៧ថ្ងៃ។ ចំណែកការប្រព្រឹត្តិកម្មគ្រាប់ដោយត្រាំទឹកត្រជាក់មួយយប់ ភាគរយដំណុះមាន ត្រឹមតែ ៥៥% គ្រាប់ដុះមិនស្រុះគ្នា ហើយរយៈពេលដុះពន្លកអូសបន្លាយដល់ ១ខែ ។

៨- ការផលិតកូនឈើ

ដើម្បីបំរើឱ្យការងារដាំឈើ កូននាងនួនត្រូវសាបនៅក្នុងថ្នាល ហើយ នៅពេលវាដុះពន្លក ឬ មានស្លឹកពីរត្រូវដកយកមកស្ទង់ក្នុងស្បែងបណ្តុះដែល បានរៀបចំដំរិះជាស្រេច និងតំរៀបជាជួរជារងក្នុងថ្នាលដែលមានគំរូការពារ